

Poem tillegnat åt minnet vid
Emma Albertina Lindens bår den 26 Juli 1914
af fosterfadern C.M. Petersson.

Farväl du späda sällskapsvän
som kärleksfullt mig följde.
Den rena barnakärleken
för ingen du dock döljde.
Du gladdde oss så mången gång
fastän din levnadsdag ej lång
på jorden här sig täljde.

I lifvets vår ditt framtidshopp
var att få mycket lära.
Du gladdes åt att växa opp
till hjälp åt dina kära,
men dock en bättre härlighet
som Gud beredt i evighet
din framtidsdröm fick bära.

Lik liljan som i dalen stod
men ej fulländning hunnit,
för en oväntad vandrars fot
sin stängel bruten funnit.
Så slutades din tillväxt här,
men han som har de späda kär
en bättre lott dig unnat.

Ja han som liljan plantade
han upptog henne åter.
Vid lifvets älf nu lefvande
han henne blomstra låter
för evigt bland de sällas tal,
där aldrig död, ej sorg, ej kval,
mer hinna henne åter.

Farväl från oss, men snart igen
vi se hvarandra åter.
Du saknas här, men hinnes än
där intet öga gråter.
Han som de späda älskade
han och åt trötta sökare
sin himmel öppna låter.

O må vi så på barnasätt
oss till vår Fader vända
att vi ej må vår barnarätt
i himlen oss afhända.
Hjälp Gud att kärlek, hopp och tro
må stadigt i vårt hjärta bo
intill vår lefnads ända.